

[Без конверта]

С. 1

Прочитавши в газеті про той 33 год, до болю душі мене затронуло, Я рішила написати свою біль, проживала і родилась, Черкасска обл. Христиновский район село Орадівка. Страшно даже згадувати коли мені було сім років помер батько було 37 р, а мамі 35 р. брат і сестра менші мене, дуже помню як ми хотіли їсти і пухли з голоду всі померли осталась я сама а там пішло сім год і некому не нужна, а їли люди траву, листя, собак, котів, все що було живе, даже людей батьки своїх дітей. Був такий случай Я пішла у свій садок думала вишень поїсти вишень не оказалось, а сусідка мене побачила і позвала, Фрося іди. Я тобі дам хліба білого, чаю Я зраділа і бігом пришла в хату, а вона мотузки круте. Я сиділа, сиділа не дала вона мені нічого. Я до дверей хотіла йти, вона мені той

C.2

мотузок на шию, взяла мене в мішок на плечі, понесла в погреб і кинула, Я там була день, вечером я встала, мотузок зняла з шиї, бігла вся синя, після цього я лежала год в лікарні.

Так нас довів Сталін, щоб він здох ще ранше, скільки людей угробив 33 год. 36 год і скільки жив все время гробив. Щоб такого горя наші діти, внуки не бачили що ми пережили. Забрали в Німеччину тоже голод били різинами, но німець один говорив по-руски, що в 33 году мука первий сорт, приходила вагонами и написано злишки на мішках, так нас гробили.

Я всю жизнь плачу за батькам сестрой, братом, якою вони смертю померли?

C.3

Батько Мазуренко Корній Власович, мама Мазуренко Софія Владимировна Аня
дочка Улько син. Може хто коли згадає, прошу пробачення за неграмотность,
война не дала змоги вчитись кончила 7 класів, война почалась

Индекс 258 900

Мій адрес

Черкасская обл.

г. Умань вул.

Ленина дом 33

Дмитренко

Фрошка Корнійовна